

УКРАЇНЬКА МЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ
Кафедра хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії з пластичною та
реконструктивною хірургією голови та шиї

ДИСЦИПЛІНА

«ОСНОВИ СТОМАТОЛОГІЇ»

ПОРТФОЛІО

МЕТА ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Основною метою вивчення дисципліни «Основи стоматології» є підготовка лікаря, здатного діагностувати та надати доспеціалізовану допомогу в лікуванні захворювань порожнини рота та черепно-щелепно-лищевої ділянки.

Завдання навчальної дисципліни «Основи стоматології»

а) вміти проводити обстеження хворого зі стоматологічною патологією, вивчити провідних симптомів і синдромів у стоматології, обґрунтування і формулювання попереднього діагнозу;

б) аналізувати результати обстеження стоматологічного хворого, виявити та ідентифікувати прояви загальносоматичних захворювань в порожнині рота, визначити характер та принципи лікування клінічній стоматології;

в) виявити ускладнення найросповсюджених захворювань, знати заходи первинної та вторинної профілактики стоматологічних захворювань;

Організація навчання здійснюється за кредитно-модульною системою відповідно до реалізації положень Болонської декларації у системі вищої медичної освіти.

Згідно з навчальним планом підготовки фахівців, елективний курс «Основи стоматології» студенти вивчають на V курсі.

Кінцеві цілі вивчення навчальної дисципліни згідно з Освітньо-професійною програмою:

- ПП.007. Аналізувати і співставляти клінічний та патологоанатомічний діагноз, аналізувати причинно-наслідкові зв'язки помилок діагностики та лікування хворих.
- ПП.0010. Аналізувати результати обстеження стоматологічних хворих при загальній хірургічній патології.
- ПП.0013. Аналізувати результати обстеження стоматологічного хворого в клініці хірургічної стоматології.
- ПП.0016. Аналізувати структурно-функціональні взаємозв'язки і послідовність стадій загально-патологічних процесів.
- ПП.0017. Аналізувати та робити висновки щодо етіології та патогенезу функціональних порушень при стоматологічних захворюваннях.
- ПП.0023. Визначати етіологічні, патогенетичні фактори та клінічні прояви, ставити діагноз невідкладного стану та надавати невідкладну допомогу потерпілому в умовах природних та техногенних катастроф.
- ПП.0058. Виконувати медичні маніпуляції, що необхідні для надання невідкладної медичної допомоги.
- ПП.0073. Виявляти вроджені та набуті вади щелепно-лицевої ділянки в клініці хірургічної стоматології.
- ПП.0098. Демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівці та принципами фахової субординації в клініці стоматології.
- ПП.00120. Застосовувати основні принципи асептики, антисептики, знеболювання.
- ПП.00141. Надавати невідкладну медичну допомогу при невідкладних станах у стоматології.
- ПП.00153. Обґрунтовувати і формулювати попередній клінічний діагноз в стоматології.
- ПП.00179. Проводити диференціальну діагностику в клініці хірургічної стоматології.
- ПП. 00227. Трактувати етіологію, патогенез та морфологічні зміни на різних етапах розвитку хвороби, структурні основи видужання, ускладнень та наслідків хвороб щелепно-лицевої ділянки.

Перелік індивідуальних умінь:

1. Оцінювати стоматологічний статус пацієнта, оцінювати його взаємозв'язок з соматичною патологією, із загальним статусом організму.
2. Складати план обстеження хворого та аналізувати дані лабораторних обстежень при типовому перебігу найбільш поширених захворюваннях зубів, пародонту, слизової оболонки порожнини рота, щелепно-лицевої ділянки та їх ускладненнях.
3. Діагностувати та надавати медичну допомогу при невідкладних станах при захворюваннях зубо-щелепної системи згідно списку ОКХ.
4. Визначати етіологічні та патогенетичні фактори розвитку запалень структур, органів і тканин щелепно-лицевої ділянки.
5. Проводити диференціальну діагностику, обґрунтовувати і сформулювати попередній діагноз запальних захворювань зубо-щелепної системи.
6. Проводити діагностику, оцінку загального статусу, формулювати попередній діагноз при травмах щелепно-лицевої ділянки.
7. Визначити тактику первинної допомоги при травмах щелепно-лицевої ділянки.
8. Проводити ранню діагностику, оцінку загального статусу, формулювати попередній діагноз при передракових та онкологічних захворюваннях порожнини рота та щелепно-лицевої ділянки.
9. Виявляти різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених захворювань зубо-щелепної системи.
10. Визначити тактику ведення пацієнтів при захворюваннях органів порожнини рота і тканин щелепно-лицевої ділянки та їх ускладненнях, пов'язаних із загально соматичними захворюваннями.
11. Проводити діагностику, оцінку загального статусу, формулювати попередній діагноз при вроджених вадах щелепно-лицевої ділянки.
12. Проводити медичні маніпуляції у хворих згідно списку ОКХ.
13. Планувати заходи первинної профілактики стоматологічних захворювань у населення.
14. Демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у медицині.

Аудиторна робота студентів під час вивчення навчальної дисципліни з основ стоматології складається:

Тема 1. Організація та види стоматологічної допомоги населенню в Україні. Основні етапи розвитку тимчасових і постійних зубів. Терміни та ознаки фізіологічного прорізування зубів. Зубо - щелепні аномалії та деформації. Вроджені вади розвитку зубів. Анатомо-фізіологічні особливості щелепно-лицевої ділянки.

Тема 2. Захворювання тканин пародонта: гінгівіт, пародонтит, пародонтальний синдром. Причини розвитку, клінічні ознаки захворювань, принципи лікування. Прояви в порожнині рота інфекційних та соматичних захворювань.

Основні заходи первинної профілактики стоматологічних захворювань. Характеристика сучасних засобів для гігієнічного догляду за порожниною рота.

Тема 3. Диференційна діагностика больового синдрому в стоматології. Невідкладна допомога. Захворювання твердих тканин зуба, пульпи та періодонта. Диференційна діагностика больового симптому при захворюваннях твердих тканин зуба, пульпи, періодонта. Медикаментозна терапія. Перша допомога.

Захворювання тканин пародонта: клініка, профілактика та принципи лікування. Зв'язок захворювань пародонта з патологією органів та систем (травною, ендокринною, серцево-судинною, нервовою). Захворювання СОПР. Вірусні та бактеріальні ураження СОПР. Диференційна діагностика виразок різного генезу на СОПР.

Фактори ризику розвитку онкологічних захворювань.

Тема 4. Знеболення в щелепно-лицевій хірургії. Одонтогенні та неодонтогенні запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки. Запальні та дистрофічні захворювання слинних залоз.

Доброякісні, злоякісні новоутворення щелепно-лицевої ділянки. Пошкодження м'яких тканин і кісток щелепно-лицевої ділянки. Черепно-лицева травма. Переломи кісток лицевого черепа: клініка, діагностика, лікування.

Тема 5. ПМК

Самостійна робота під час вивчення дисципліни «Основи стоматології»

1. Підготувати реферативний огляд літератури до вивчених тем.
2. Проведення наукового дослідження відповідно до вимог студентського наукового товариства.
3. Написання рефератів на теми:
 - Сучасні методи лікування переламів щелеп: переваги та недоліки.
 - Компресійно-дистракційний остеосинтез. Типи загоєння переломів нижньої щелепи.
 - Особливості лікування переломів вилицевого комплексу. Травматичний гайморит. Відновлення dna орбіти.
 - Методи та остеопластичні матеріали для направленої аугментації кісткової тканини.
 - Вторинна кровотеча, заходи запобігання, усунення. Методи перев'язування зовнішньої сонної, лицевої, поверхневої скроневої артерії.
 - Сучасні методики консервативного лікування термічних уражень тканин щелепно-лицевої ділянки.
 - Методи лікування наслідків термічних ушкоджень тканин щелепно-лицевої ділянки.
 - Фактори пошкодження сучасною вогнепальною зброєю: куля, осколок, вибухова хвиля, термічні впливи. Зони пошкодження тканин у рановому каналі.
 - Боротьба з інфекцією, запобігання і лікування запальних ускладнень. Нагноєння ран м'яких тканин і кісток. Вогнепальний остеомієліт, особливості клініки та лікування.
 - Радіаційні пошкодження обличчя. Особливості перебігу ранового процесу залежно від стадії променевої хвороби. Синдром взаємного обтяження.

Методи навчання:

- На кафедрі хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії з пластичною та реконструктивною хірургією голови та шиї для формувань уміння та навичок застосовуються наступні методи навчання:
 - **вербальні** (лекція, пояснення, розповідь, бесіда, інструктаж);
 - **наочні** (спостереження, ілюстрація, демонстрація);
 - **практичні** (різні види вправлення, виконання графічних робіт, проведення експерименту, практики).
 - **пояснювально-ілюстративний** або **інформаційно-рецептивний**, який передбачає пред'явлення готової інформації викладачем та її засвоєння студентами;
 - **репродуктивний**, в основу якого покладено виконання різного роду завдань за зразком;
 - **метод проблемного викладу.**
 - **частково-пошуковий** або **евристичний.**
 - **дослідницький.**

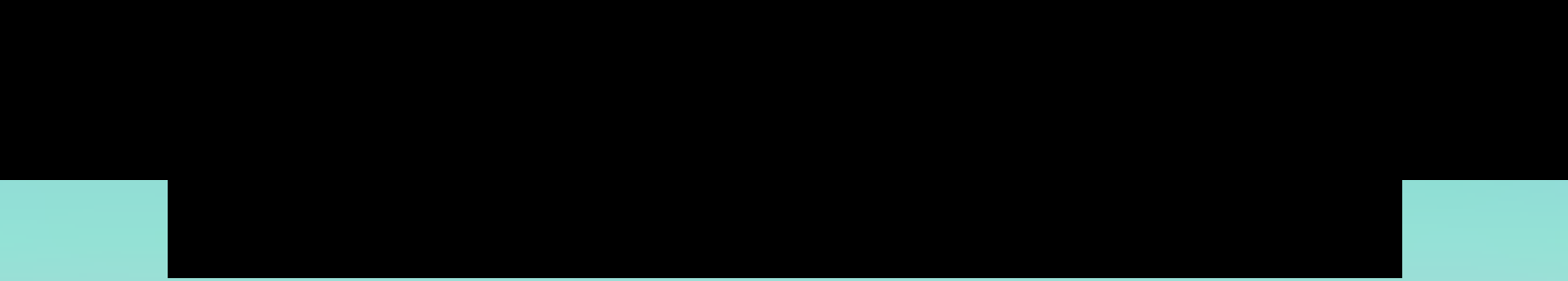
При застосування інтерактивної форми навчання з дисципліни вважаємо необхідним:

1. Навчальний процес організовується з врахуванням включення в процес всіх студентів групи без виключення. Кожен вносить свій особливий індивідуальний вклад, в ході роботи йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності.

2. Створюється середовище освітнього спілкування, яке характеризується відвертістю, взаємодією студентів, рівністю їх аргументів, накопиченням спільного знання, можливість взаємної оцінки і контролю.

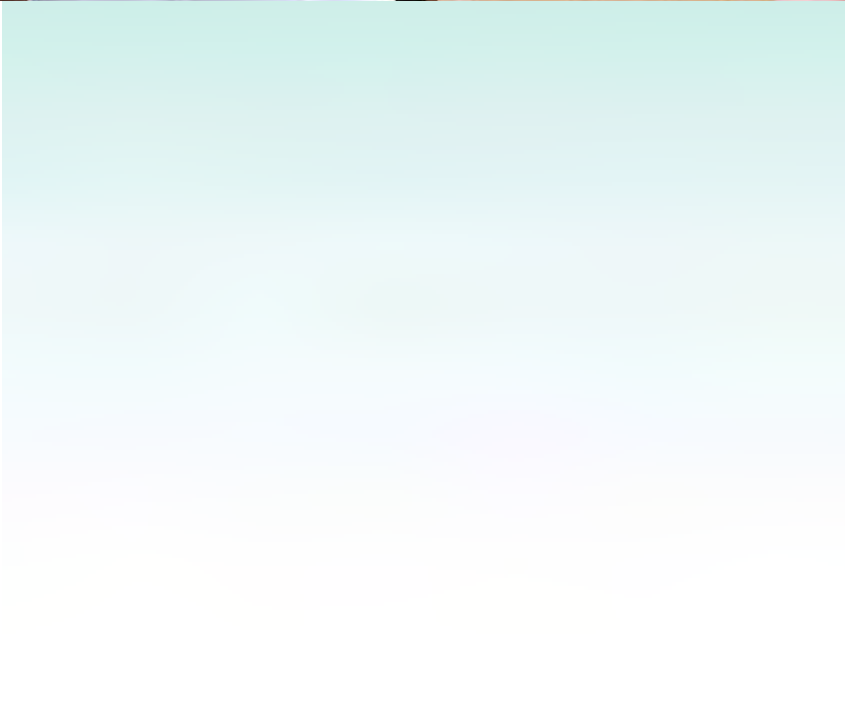
3. Викладач веде студентів до самостійного пошуку. Його активність поступається активності студентів: основним завданням стає створення умов для їх ініціативи.

4. Викладач відмовляється від ролі своєрідного фільтру і виконує функцію помічника в роботі. Тому інтерактивне навчання повинно використовуватися в навчанні студентів 4 і 5 курсів.

-
- організація тематичних занять;
 - організація тимчасових творчих колективів при роботі над конкретним проектом;
 - організація дискусій і обговорень спірних питань, що виникли в колективі;
 - для створення освітніх ресурсів: кафедральних освітніх архівів (курсів лекцій, тестових завдань, академічних історій хвороб, творчих робіт, аудіо і відеоматеріалів тощо).

Передбачувані результати:

1. Підвищення ефективності занять, інтересу студентів до предмету.
2. Формування і розвиток у студентів комунікативних навиків і умінь, емоційних контактів між студентами (розуміння, що таке діалог і навіщо він потрібний).
3. Формування і розвиток аналітичних здібностей, відповідального відношення до власних вчинків (здатність критично мислити, уміння робити обґрунтовані висновки, приймати рішення і нести відповідальність за них).
4. Формування і розвиток навиків планування оперативних втручань (здатність прогнозувати).

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА ЛІТЕРАТУРА

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ